

Man gik derefter tilbage til Dagsordenens Punkt 4:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af de paa den internationale Konference i Genf den 27. Juli 1929 vedtagne to Konventioner henholdsvis om Forbedring af saaredes og syges Vilkaar ved Hære i Krig og om Behandling af Krigsfanger.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 1453).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): De to Konventioner, der her er Tale om, er Resultatet af en Række Forhandlinger mellem de forskellige Stater, som har ført til en Aftale af 1929. De gaar sagt i Korthed ud paa til en vis Grad at mildne Kaarene under Krigsforhold for de saarede og syge. Det er klart, at man paa dette Omraade aldrig vil kunne opnaa meget, og at mange af de Bestemmelser, der saaledes paa Forhaand træffes, vil vise sig ikke at være holdbare, hvis krigerske Begivenheder virkelig kommer til at indtræffe i større Stil igen. Imidlertid er det fornødent, saa længe Trygheden i den Henseende ikke er større — trods de Aftaler, der er truffet, og som i Virkeligheden maa siges at indeholde et almindeligt Forbud mod Krig og at udelukke lovlig Krig —, at opretholde de gamle Regler og ændre og bedre dem paa de Omraader, hvor dette kan antages at være fornødent. Der er nu opnaaet Forstaaelse herom, og jeg kan da anbefale det høje Ting at godkende de i saa Henseende trufne Aftaler.

Jøsen Christensen: Ved at gennemlæse det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning har man faaet tilbagekaldt i Bevidstheden Krigstidens sørgelige Begivenheder paa de Omraader, her er Tale om, og jeg kan ud af praktisk Erfaring sige, at de Regler, der her er stillet op for Behandling af syge og saarede og Krigsfanger under krigerske Begivenheder, vanskeligt vil kunne blive fulgt i deres fulde Omfang. Kunde de det, da vilde meget været vundet, da vilde megen Sorg og Lidelse kunne undgaas, naar den Ulykke sker, at Krig bryder løs mellem Landene. Men selve Forslagene, saaledes som de foreligger, tilsigter jo en forstaaende og mild Behandling af syge, saarede og Krigsfanger under Krigsbegivenheder, som man fra alle Sider kun kan hilse med Glæde.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer at give Tilslutning til det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, idet jeg udtaler Haabet om, at der ikke i ret høj Grad maa blive Brug for Realiteterne i dette Forslag i den kommende Tid. Men skulde det ske, at vi paa ny fik Brug for Regler af den heromhandlede Karakter, vil jeg inderligt haabe, at den Behandling, der bliver syge, saarede og Krigsfanger til Del, maa blive i højere Grad i Overensstemmelse med de Regler, der her foreligger, end den Behandling, der blev de Mennesker til Del, som deltog i Verdenskrigen.

C. F. Sørensen: Det er sikkert rigtigt, som den højtærede Udenrigsminister udtalte, at under en Krig vil de smukke Bestemmelser, som staar opført i denne Konvention, vanskeligt kunne blive gennemført. Men det er min og mit Partis Tro, at en saadan Konventions Vedtagelse og Bekendtgørelse mellem Folkene Verden over vil humanisere Opfattelsen og bevirke, at de Følelser og Tanker, som finder Udtryk i denne Konvention, i højere og højere Grad vil præge Folkene, saa at det falder Menneskene naturligt i saa høj Grad som muligt at efterfølge Konventionens Bestemmelser.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Vedtagelsen af Konventionen.

Ellinger: Vi fra vor Side kan ganske tiltræde Konventionens Bestemmelser og ligeledes de Udtalelser, der er faldet fra ærede foregaaende Talere.

Veistrup: Der vilde ikke være nogen som helst Rimelighed i at gaa imod de Konventioner, som her foreligger. Det er sørgeligt, at man overhovedet skal beskæftige sig med disse Ting. Naar man f. Eks. ser, at der staar, at de syge, saarede og Krigsfangerne under alle Forhold skal respekteres og beskyttes, vilde det unægteligt være heldigere, om man respekterede og beskyttede dem, før man overhovedet gik til at ødelægge dem for saa siden at skulle beskytte dem. Men saadan er nu en Gang Krigsforhold, det er de Vilkaar, som Krigen byder, og det er givet, at hvad der kan gøres for at hjælpe de Mennesker, der er blevet ødelagt af Krigen, bør gøres. Derfor kan vi fuldt ud tiltræde Bestemmelserne i de foreliggende Konventioner.

Hermed sluttede Forhandlingen.